

Bösarps kyrka

55.4119, 13.2632

När kyrkan uppfördes i början av 1870-talet ersatte den en medeltida kyrkan från 1100-talet.

Den gamla sockenkyrkan i Bösarp blev under tidigt 1300-tal knuten till domkapitlet i Lund som kanikkyrka eller kanikprebende, vilket innebar att inkomster från församlingen anslogs till kosthåll åt en kanik vid Lunds domkyrka. En kanik var en präst som var medlem av domkapitlet och bland annat undervisade nya präster. År 1314 lade lundabiskopen kyrkan i "Bösetorp" med rättigheter och avkastning till kaniken Petrus Johannis prebende.

I mitten av 1800-talet fick den danske arkitekten William Klein i uppdrag att rita en ombyggnad av den gamla kyrkan, men hans förslag kom aldrig till utförande. I stället ritade domkyrkoarkitekten Helgo Zettervall på 1860-talet en helt ny kyrkobyggnad. Även dessa ritningar ratades då bygget hade blivit för dyrt, men till slut fastnade församlingen för ritningar framtagna av byggmästare P Strandqvist i Lund, och som senare omarbetade av arkitekt Per Ulrik Stenhammar.

Brösarps kyrka som var den enda kyrkan som Strandqvist ritade invigdes i augusti 1871.

Dekorationsmålaren Cederholm från Trelleborg målade år 1900 kyrkans inre med mörka färger, som gav kyrkorummet en speciellt ombonat karaktär.

Själva altaranordningen är samtida med kyrkan, men altartavlan kallad "Uppståndelsens morgon" målades 1927 av konstnären Hugo Gehlin. Den ursprungliga målningen med motiv av Kristus knäböjande i Getsemane hänger på i sakristian bakom altarpopsatsen.

Predikstolen som troligen är från 1623, och alltså tidigare fanns i den gamla kyrkan, är skuren av Andreas Jacobi i ek med fem fält med de fyra evangelisterna och aposteln Paulus.

Kyrkans dopfunt är av cement, och inköptes 1901. Dopfatet av mässing är samtida med funten.

Ursprungligen hade nya kyrkan ingen dopfunt. Den gamla medeltida dopfunten var enligt vissa uppgifter fortfarande i bruk i mitten av 1800-talet. Det finns dock en beskrivning av kyrkan från 1830-talet som anger att dopfunten då var av murbruk - och alltså inte den ursprungliga medeltida. Var och när denna försvann vet man alltså inte.

År 1749 försågs den gamla kyrkan med en takkrona med en inskription som berättar att den är till minne av Sven Hansson Munthe som var kyrkoherde i Bösarp 1684-1711, samt dennes hustru och barn. I kyrkan finns också en minnestavla över Hans Arnolds Munthe från 1684.

En Kristusfigur till ett triumfkrucifix från andra halvan av 1200-talet är deponerad på Lundes Historiska Museum. Där finns även bland annat delar av en altarpopsats från början av 1600-talet.

Kyrkans vigvattenkar från 1870 var länge försvunnen, men återfanns efter sextio år. Då användes det som vattenskål för en hund. Idag finns detta på Trelleborgs museum.

Den nybyggda kyrkan hade ursprungligen en orgel från 1840-talet, tillverkad av Pehr Lund i Lund, och som överförts från den gamla kyrkan. Kyrkans nuvarande orgel tillkom 1888 och tillverkades av orgelbyggare Rasmus Nilsson i Malmö, samtidigt som arkitektfirman Lindvall och Cronsjö i Malmö tog fram förslag till den nuvarande orgelfasaden. Orgelbyggare Rasmus Nilsson hade bland annat jobbat och studerat orgelbyggeri i Tyskland, och hos den tidens mest berömde orgelbyggare, Aristide Cavallé-Coll i Paris. Efter att ha återvänt till Sverige 1873 avlade han orgelbyggarexamen, och under 22 års verksamhet byggde Rasmus Nilsson sedan ett 20-tal orglar till skånska kyrkor varav endast några få i dag är i gott skick, bland dessa denna här i Bösarps kyrka. Hans orgel har renoverats flera gånger. 1913 av orgelbyggare Jacob Lindgren i Malmö och 1981 av Fredriksborgs Orgelbyggeri i Hillered, Danmark.

Kyrkans stora klocka är gjuten 1521 av den nederländske klockgjutaren Heinricus de Borch. Den lilla klockan blev gjuten 1730 av Andreas Wetterholtz.

Källor:

Webb: Dalköpinge församling.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Pdf: "Bösarps kyrka - vård och underhållsplan". Erika Martin 2017.